

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **RNDr. J.B.**, T., K., zast. JUDr. D.S., advokát, N., P., K. proti žalovanému: **JUDr. D.N.**, advokát, R., B., správca konkurznej podstaty úpadcu **A.P.L.**, o **uznanie pravosti pohľadávky vo výške 19 288,224 Eur (581 077,04 Sk)**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.4.2010, č. k. 8 Cbsi 48/2005-180, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.4.2010, č. k. 8 Cbsi 48/2005-180 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia krajský súd rozsudkom, č. k. 8 Cbsi 48/05-105 zo dňa 08.12.2006 žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žalovanému náhradu trov konania. Rozsudok bol odôvodnený tým, že žalobca nepreukázal oprávnenosť svojho nároku prihláseného v konkurznej prihláške, ktorá je vedená vo veriteľskom zväzku č. 932. Krajský súd znovu konal vo veci po tom, čo na základe žalobcovho odvolania Najvyšší súd SR uvedený jeho rozsudok zrušil pre nedostatočné zistenie skutkového stavu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd v novom konaní zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6K 30/1999-63 zo dňa 31.3.1999 bol na majetok P.A.L. vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty úpadcu bol ustanovený žalovaný. Žalobca doručil konkurznému súdu

prihlášku nároku voči úpadcovi, ktorá je vedená vo veriteľskom zväzku č. 932 a v prihláške špecifikoval svoju pohľadávku nasledovne:

1. 508 658 Sk s úrokmi z omeškania na základe žaloby zo dňa 18.10.1990. K tomu trovy vo výške 13 965,02 Sk. Spor sa pojednáva na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 5C 177/90,
2. 46 985 Sk s úrokmi z omeškania alebo alternatívne: 910 kg kryštálového cukru, 35 l bieleho vína, 87q kukurice a 19q jačmeňa. K tomu trovy 8 471,50 Sk. Nárok je prejednávaný na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 9C 61/94,
3. 1 424,32 Sk a úroky z omeškania na základe rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 18.9.1995 dopĺňacieho rozsudku zo dňa 24.4.1997 a opravného uznesenia zo dňa 17.6.1997, právoplatných od 7.7.1997, sp. zn. 6 Cb 13/92. K tomu trovy vo výške 1 573,20 Sk,
4. Svoju pohľadávku požaduje zaradiť do 1. triedy pre rozvrh.

Pohľadávka žalobcu bola prejednaná na prieskumnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 01.10.1999. Konkurzný súd upovedomenie o výsledku prieskumného pojednávania úpadcu zo dňa 24.02.2000 oznámil žalobcovi s tým, že žalovaný uznal žalobcovi pohľadávku vo výške 4 184 Sk v 4. triede a poprel pohľadávku vo výške 576 893,04 Sk v 1. triede z dôvodu, že suma je v rozpore s opravným uznesením 6C 13/1992. Na základe tohto upovedomenia žalobca podal žalobu, ktorou sa domáha uznania svojej pohľadávky vo výške 581 077,04 Sk so zaradením v 1. triede.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že pohľadávka žalobcu vo výške 576 839,04 Sk nebola ním uznaná, pretože po preštudovaní spisového materiálu - súdnych sporov vedených na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 5 C 177/90, sp. zn. 9C 61/94 došiel k záveru, že žalobca nepreukázal opodstatnenosť svojich nárokov v konkurznom konaní a poukazuje zároveň na ust. § 61 ods. 2 Zákonníka práce platného v čase rozviazania pracovného pomeru. V konaní vedenom pod sp. zn. 5C 177/90 bolo preukázané, že dňa 15.2.1991 nastúpil žalobca do zamestnania na Ú., Š., K.

Súd v odôvodnení tiež cituje list úpadcu zo dňa 12.7.1996, ktorým tento prijíma žalobcov návrh na skončenie pracovného a členského pomeru a navrhuje mu znenie dohody.

Čo do špecifikácie uplatnenej sumy súd konštatoval, že uznaná časť pohľadávky správcom v priebehu konkurzného konania vo výške 4 362,70 Sk - vec vedená na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 6C 132/92 - bola správcom zaradená podľa § 31 ods. 1

písm. d/ ZKV do 4. triedy pre rozvrh a že žalobca si uplatnil túto pohľadávku v lehote a uplatnil si aj jej zaradenie do 1. triedy.

Čo do pohľadávky špecifikovanej tým, že sa o nej vedie konanie na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 5C 177/90, súd konštatoval, že v konaní ide o povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy z neplatného vylúčenia z družstva a že sa v ňom preukázalo, že žalobca sa zamestnal odo dňa 15.2.1991.

Z uvedeného podľa súdu vyplýva, že zo strany žalobcu nie sú splnené podmienky na priznanie nároku uplatneného v žalobe pod sp. zn. 5C 177/90, pretože sa žalobca zamestnal ku dňu 15.2.1991 a nie sú splnené ani podmienky Zákonníka práce uvedené v ust. § 61 ods. 2. Podľa odôvodnenia nie je potrebné ďalej uviesť aj tú skutočnosť, že žalobca sám požiadal o skončenie členského a pracovného pomeru, čo úpadca akceptoval listom zo dňa 12.7.1996.

Čo sa týka nároku žalobcu uplatneného v konaní, vedenom na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 9C 61/94 a popretia zo strany žalovaného, súd konštatoval, že aj v tejto časti je nárok žalobcu právne neopodstatnený. Žalobca v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal opodstatnenosť svojho návrhu, čo je jeho povinnosť v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p.

Podľa názoru súdu, za celého konania žalobca žiadny dôkaz preukazujúci oprávnenosť svojej pohľadávky neprodukoval a odvolával sa iba na prebiehajúce konania na Okresnom súde v Dunajskej Strede. Súd po tom, ako si zaobstaral rozhodnutia súdu a spis sp. zn. 5C 177/90, dospel k záveru, že žalobca svoj návrh neosvedčil. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že žalobcovi bola uznaná pohľadávka, vedená ako položka 3 prihlášky č. 932 a napriek tomu si ju žalobca opätovne uplatnil v žalobe ako pohľadávku 1. triedy, avšak je potrebné uviesť, že správca zaradil túto pohľadávku do 4. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. d/ ZKV správne.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca, jednak sám podrobným podaním a jednak zastúpený advokátom stručnejším, ale čo do obsahu rovnakým, podaním. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Namieta, že súd I. stupňa sa v konaní neriadil právnym názorom a záverom Najvyššieho súdu SR v jeho uznesení zo dňa 5.9.2008, sp. zn. 1 Obo 160/2007, čoho následkom je opätovne nedostatočne zistený skutkový stav a s tým spojené nesprávne rozhodnutie. Popiera tiež správnosť údajného zistenia súdu I. stupňa, že na otázku súdu, či vie preukázať opodstatnenosť uplatnených nárokov, uviedol, že žiadne ďalšie dôkazy nemá. Odvoláva sa pritom na znenie zápisnice.

Vytýka tiež súdu I. stupňa, že nerozhodoval o jeho ďalšom nároku, ktorý si uplatnil na pojednávaní dňa 15.5.2009 vo výške 82 733,28 Eur titulom náhrady mzdy a tvrdí, že súd I. stupňa tým, že o tomto jeho uplatnenom nároku nerozhodoval, odňal mu možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že je čiastočne dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd I. stupňa napadnutým rozsudkom rozhodoval vo veci opätovne po tom, čo Najvyšší súd SR mu uznesením zo dňa 5.9.2008, sp. zn. 1 Obo 160/2007 po zrušení jeho rozsudku zo dňa 08.12.2006, č. k. 8 Cbsi 48/05-105 vec vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR v tomto uznesení konštatoval, že súd I. stupňa nerešpektoval ust. § 120 ods. 1, § 122 ods. 1 a § 123 O.s.p. Uviedol tiež, že žalobca zakladá svoje tvrdenia v žalobe na dôkazoch založených v spisoch Okresného súdu v Dunajskej Strede, sp. zn. 5C 177/90, 9C 61/94 a 6C 13/92. Konanie vo veci 6C 13/92 bolo právoplatne skončené a SKP pohľadávku prihlásenú z tohto konania aj uznal. Keďže konania v ostatných konaniach boli vyhlásením konkurzu prerušené, musí sa s opodstatnenosťou týchto nárokov vysporiadať súd v danej veci. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR v tejto veci všeobecný záver o tom, že žalobca svoj nárok nepreukázal, nemôže nahradiť to, čím a akými úvahami sa súd v konaní riadil, čo zistil a čo konkrétne žalobca nepreukázal. Pokiaľ označené spisy neobsahovali pre rozhodnutia v danej veci dostatok dôkazov, bolo potrebné podľa názoru Najvyššieho súdu SR dokazovanie doplniť a vyzvať žalobcu, aké dôkazy, resp. doklady na preukázanie opodstatnenosti svojho nároku má predložiť.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd I. stupňa sa týmto usmernením Najvyššieho súdu SR v jeho rozhodnutí zo dňa 5.9.2008 neriadil, čo viedlo k tomu, že nezistil náležité skutkový stav a následkom toho aj vec nesprávne právne posúdil. Pokiaľ súd uznal platnosť vylúčenia žalobcu z družstva za preukázanú tým, že rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 6.8.1992, č. k. 5C 177/90-110 nadobudol právoplatnosť, bolo treba toto konštatovanie oprieť o príslušný rozsudok odvolacieho súdu. Rovnako citovaný list úpadcu zo dňa 12.7.1996 nepreukazuje skončenie členského a pracovného pomeru žalobcu v jeho družstve.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu v súlade s ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o časť odvolania žalobcu, v ktorej súd I. stupňa vytýka, že nerozhodol o jeho ďalšom nároku vo výške 82 733,28 Eur titulom náhrady mzdy, ktorý si uplatnil

na pojednávaní Krajského súdu v Bratislave dňa 15.5.2009 a tvrdí, že súd 1. stupňa nerozhodnutím o tomto nároku mu odňal možnosť konať pred súdom, odvolací súd konštatoval, že táto časť odvolania nie je dôvodná.

Treba zdôrazniť, že žalobca, zastúpený erudovaným advokátom, sám v odôvodnení tejto časti odvolania uvádza, že Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 15.5.2009, č. k. 8 Cbsi 48/2005-149 návrh na rozšírenie žaloby zamietol a Najvyšší súd SR na základe jeho odvolania uznesením zo dňa 14.10.2009, sp. zn. 2 Obo 91/2009 v znení opravného uznesenia zo dňa 03.12.2009 toto uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil. Žalobca v tejto časti svojho odvolania nevzal do úvahy, že to bol on sám, kto v odvolaní zo dňa 7.8.2009 proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.5.2009, č. k. 8 Cbsi 48/2005-149 uviedol, že si uvedenú sumu uplatnil priamo proti SKP a súd nesprávne a svojvoľne túto skutočnosť považoval za návrh na rozšírenie žaloby a že odvolací súd toto uznesenie Krajského súdu v Bratislave na základe tohto jeho odvolania zrušil preto, že súd 1. stupňa rozhodoval bez návrhu.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 3. augusta 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová